executoris presentiam cum alias de acceptatione non apparet: acceptatio tamen sine pñtia executoris fieri potest: dũmodo de illa fides fieri possit: vt no. co. ti. q2 cunctis ad finem. li. vi. quod etiã ibi placet inno. ⁊ hostien. archi. ⁊ guil. in spe. de acti. ⁊ peti. §. penul. ṽsi. Item no. ad idẽ: licet compo. videatur velle contrarium de rescrip. capitulum. in glo. magna circa fin. versi. quid si littere.

licet. ⁊. c. per tuas. non autem puto eam locum habere in religioso qui preest ecclesie seculari: ⁊ quasi clericus secularis: ⁊ hoc probat principium.

m ¶ Redditus. differunt a fructibus: vt patebit. in fine.

n ¶ Possessiones. certas vel omnes.

o ¶ Alicui. priuato vel collegio.

a ¶ Aut. no. alternatiuã sufficit ergo alterum.

b ¶ Presenti. idem in procuratore habente ad hoc speciale mandatum quod probat filius curie quem premisi ⁊ scripsi de pbẽ. accedẽs. ad hoc finis huius. c. ibi. vel per alium. sicut ⁊ electio per procuratorem fieri potest. de electio. qa pp̄ter. ⁊. c. p. ⁊ matrimonium contrahi: de procura. c. fi. li. vi. fa. etiam. co. lib. de reg. iur. potest quis ⁊. ff. de procuratori. si is qui stichum ⁊. ff. de le. i. si sit. §. si quis ita. non ob. ff. de verbo. obli. l. vlt. in prin. ⁊. l. si stipulatus fueris. in pn. que non loquuntur in procuratore.

c ¶ Ceterum. equissima ⁊ expediens fuit etiam hec prouisio.

d ¶ Loco. si locus vbi sita est ecclesia careret habitatoribus: satis videretur ponderanda notitia loci viciniori: facit. de. c. de foro compe. quis. de elec. vbi periculũ. §. porro. li. vi.

cõferri: aut[a] recipiendo sibi presenti[b] collatum ipsum ex hoc acceptare ⁊ collationem taliter sibi factam valere censemus. ¶ Ceterum[c] vt tam diuturnis vacationibus quam fraudibus ⁊ litibus occurratur predicte vacationis noticiam impetrãtem interpretamur habere: ex quo ipsa vacatio in loco[d] vel ecclesia[e] huiusmodi beneficij publice nota[f] erit imputet quidem sibi si hoc casu quo de ipsius cõmodo agitur: id quod per se vel per alium scire[g] potuerit ignorauit.

Rubrica de reb⁹ eccl'ie ñ alienãdis.

¶ Clemens. v. in conci. viennensi

¶ Religiosus qui concedit alicui ad vitam vel certum tẽpus iura redditus: vel possessiões: administrationis cui preest: suspensus est ab officio: nisi duo cõcurrant: nec valet concessio: duos casus excipit. h. dicit. Joannes an.

Monasteriorum ⁊ aliarum administrationum regularium dispendijs occurrere cupiẽtes: perpetuo[h] prohibemus[i] edicto: ne quis religiosus[k] monasterio prioratui ecclesie seu administrationi cuius[l] presidẽs iura redditus[m] aut possessiones[n] eiusdem alicui[o] ad vitam eius[p] seu aliõ certum tempus pecunia[q] etiam inde recepta quouis[r] modo cõcedat: nisi necessitas aut[s] vtilitas[t] monasterij prioratus ecclesie aut administrationis huiusmodi hoc exposcat: conuentus sui aut si conuentum non[u] habeat: prelati proprij[x] assensu ad hoc nihilominus[y] accedente. ¶ Siquis autem contra hoc fecerit penam[z] suspensionis ab officio[&] eo ipso incurrat: nec ex concessione ipsius recipienti ius aliquod acquiratur[?]. ¶ Verum premissa ad locationes[ꝝ] vel etiam redditum aut fructuum[a] venditiones ad tempus modicum[b] faciendas declaramus vllatenus non extendi.

Idem.

¶ Episcopus vnire potest ecclesiam alteri vel loco religioso donare etiam non vocato rectore vel defensore. h. d. Jo. an.

p ¶ Eius. recipientis vel concedentis: ⁊ talis concessio dicitur perpetua. ff. pro socio. l. i. ⁊ no. ⁊. q. ii. perpetua.

q ¶ Pecunia. an dans hãc pecuniam repetat: vide quod no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiam.

r ¶ Quouis modo. ab hac generalitate excipit duos modos in fine. c.

s ¶ Aut. sufficit alterum. sic alibi equiparãtur hec duo: de eta. ⁊ qualita. queris. de preben. ex posuisti ⁊ in dispensationibus. i. q. vij. tali. ⁊ facit. co. titu. dudum. li. vi.

t ¶ Vtilitas. de syndi. c. vno.

u ¶ Non habeat. innuit ꝙ si habeat ɔuentũ non requiritur cõsensus prelati: hoc verũ quo ad euadendam huius ɔstõnis penam. sed alias ad validandum contractum perpetuum requiritur omnis solennitas alienationis. co. ti. dudum. lib. vi. et consensus epi. xij. q. ij. abba. ⁊. c. sequen. ⁊. c. placuit. ⁊. xvij. q. iiij. in venditionibus.

x ¶ Proprij. de episcopo videtur intelligendum in non exemptis. p iura allegata in fine proxime. glo. in exemptis de papa de priuil. auctoritate. §. i. libr. vi. forsan. intẽdit iste textus approbare qõ recitabat. Innocẽ. de transac. statuimus. vbi dicit quosdam dicere ꝙ abbates qui habent ecclesias ad se pertinentes pleno iure possint in illarum alienationibus auctoritatẽ prestare: ⁊ facit infra de sta. mona. ascẽdentes. post prin. ⁊ quod no. in auc. de ali. ⁊ emphi. contrac. in prin. colla. nona ⁊ hoc communiter seruatur. quod videtur fieri posse: ex quo habent episcopalem iurisditionem vel quasi: ad hoc de priuile. abbates: in fine. libro sexto. vnde dicebat ipse Inno. de priuile. cum ⁊ plantare. §. in ecclesijs: ⁊ placet ibi Hostien. ꝙ presbyteri non poterant alienare nec maximas causas agere sine consensu patronorum exemptorum: quia tales exempti vices episcoporum gerunt. argu. xij. q. ij. si qua ⁊. c. placuit de vo. magne. §. cum igitur. cum concor.

y ¶ Nihilominus. i. non eo minus ꝙ subsit necessitas vel vtilitas in contractu.

z ¶ Penam. que de sui natura perpetua est: ex quo tempus nõ adijcitur: de hoc de consti. ex litteris: sed quis absoluet: vide quod dixi de solu. c. ij. in fi. ⁊ qõ dicã. j. de here. c. i. circa finem.

& ¶ Officio vide quod dixi super eo. ver. j. de deci. c. i.

? ¶ Acquiratur. si. co. ti. hoc consultissimo. li. vi. vbi contractus non valet: ⁊ punitur faciens.

ꝝ ¶ Locationes. prohibitus alienare obligare vel vendere potest locare: ⁊ quod plus est conductorem creditoribus delegare. ff. de leg. ij. l. penul. §. instituto. ad id. ff. loca. nõ solet: prelati ergo locant: nec per statutum episcopi possunt astringi vt locent certis personis: de loca. c. ii. ꝙ autem dixi ꝙ locare non est alienare illud verum est si fiat ad modicum tempus vt hic: ⁊ sic non obstat eodem titulo nulli: vt ibi dixi: licet accursi. in predicto. §. instituto: in fine dicat ꝙ prohibitus alienare locet ad centum de mille annos: sed non approbatur. ⁊ Dynus ibi cõtra. si autem prelatus locans ad modicum tempus infra tempus moritur: quid iuris no. ne prela. vices suas. c. fi.

a ¶ Fructuum. concor. de elec. generali. in fi. li. vi. ⁊ quomodo plus est in redditu ꝙ in fructu. ibi. no. in glo. pe.

b ¶ Ad tempus modicũ. determinat tam verbũ locationes ꝙ verbũ venditiões vt sit sensus ꝙ locatio ad modicũ tempus ⁊ venditio fructuum ad modicum tẽpus nõ includatur in prohibitione. sed dubitatur quod dicatur modicũ tps. glo. ff. de superfi. l. i. §. ꝙ ait: dicit id relinquendum iudicis arbitrio. alle. ff. de iure dõ li. l. i. in fi. ff. de effrac. li. i. §. i. ⁊ facit de offi. dele. de causis. de accu. inquisitionis. primo responso. ⁊ quod no. de loca. potuit: ⁊ quod no. s. eo. hoc consultissimo. li. vi. ⁊ videtur hoc equum propter varias conditiones regionum. Idem tenuit olim in. l. fi. ff. si ager vectiga. sed postea in addi. videtur approbasse ꝙ modicum tempus dicatur infra decennium. C. de prescrip. long. temp. l. fi. ff. qui ⁊ a qui. ma. si cum fideicommisso. §. aristo. ponit etiã opinionem que habet ꝙ modicum tempus dicatur triginta dierum. ff. de iti. actuqꝫ priuato. l. i. §. i. alij biennium. ff. de loca. ⁊ con. cum domini. insti. de li. ob. in fine. ⁊ quinquenniũ. facit ꝙ no. Joan. de coniu. ser. licet. ⁊ quod no. hostien. vt eccle. bene. c. vno. in fi. alij septennium: ne prela. vi. su. c. fi. de diuersis spacijs temporum potest argui per ea que scripsi de fideius. c. fi. de ele. coniug. Joannes in. iiij. q.

e ¶ Vel ecclesia. no. per alternatiuam: ꝙ satis est ꝙ in ecclesia sit publica licet in loco vel oppido sit occulta.

f ¶ Nota erit. forte quo ad hunc casum inductus est rigor iste: ꝙ mẽsis curratetiam ei qui non fuit ĩ culpa: vt quia tantũ distabat a loco beneficij: ꝙ post factã gratiã cũ tunc vacaret vel paulopost vacasset infra mensem id scire non potuit: vel procuratorem habebat ĩ loco sed mortuus est. vel his simile: per hoc tamen ꝙ in hoc casu spẽaliter statuit: vt probat lr̃a ꝙ sequitur in hoc casu: ⁊ quod precedit ibi predicte vacatiõis: nõ recedo ab eo: qõ no. de preben. si clericus. li. vi. hic enim datus est mensis in litteris q currit a tempore noticie. Determinat ergo quando dicatur habere notitiam in hoc casu. ibi vero punitur simpliciter negligentia: ⁊ sic non se tangũt. Et idem dico de his que notaui de rescrip. capitulum super glo. ⁊ ita dico etiam quod hic dr̃ locum non habere in casu. decre. si pluribus. de preben. lib. vi. Unde si papa contulit proprio motu prebendam si qua vacabat in ecclesia: ⁊ due equales vacabãt notitia vacationis postꝙ currũt decem dies prouiso ad eligendum non recipietur per hunc modum: q2 ibi forsan tempore quo fiebat gratia vel prius erat notitia vacationis de qua hic dicitur: quã forsan ĩpossibile esset scire prouisũ infra. x. dies: ⁊ sic in totum sibi periret priuilegium optandi q non fuit in culpa: ⁊ ideo dico de extraua. Jo. que incipit suscepti. circa medium. sed dato ꝙ hic subsit impossibilitas vel desit culpa: durat tamen circa alia beneficia priuilegium acceptandi: facilius ergo procedit hic iste rigor vt in prin. dixi. ⁊ tamẽ ex littera sequenti videtur colligi: ꝙ vbi ita deficit culpa quod nec per se: nec per alium scire potuisset: non est locus huic rigori.

g ¶ Scire potuerit. imputatur ergo illi qui scire potuit inquirẽdo. sic etiã imputatur illi qui scire potuit peritiores consulendo. ff. de bo. pos. l. in bonorum: vnde dicitur ꝙ vigilantibus ⁊c. de his que in fraudem creditorum. l. pupillus.

Monasteriorum. Tria facit. Primo prohibet. Secundo ibi: si quis punit ⁊ decernit. tertio excipit ibi: verum. Jo. an.

h ¶ Perpetuo. i. generali. vel perpetuo duraturo: de elec. vt circa. ⁊. c. perpetuo. li. vi.

i ¶ Prohibem⁹. saltẽ quo ad penã: fateri opꝫ ꝙ est iuris noui editoria.

k ¶ Religiosus. seculares ergo clericos non comprehendit hec ɔstitutio: sed si tales concessiones faciunt: dic vt legitur ⁊ no. xvi. q. i. possessiones. de his que fiunt a prelatis: cõtinebatur. si alias alienant locus est canoni. xii. questione. ii. monemus. eodem titulo si quis: si locant: dic vt no. ne prelati vices suas. c. fi.

l ¶ Cuius. idest siue perpetue siue temporalis: maxime enim propter obedientiarios qui faciebant hos contractus reuocari ptinentes ad claustrum emanauit hec constitutio: ⁊ dato ꝙ non sint obedientiarij: facilius remouentur a suis administrationibus: de accu. qualiter. ii. in fi. de simoni.

Si una. Se summat duo dicens: ⁊ quas opiniones determinat. j. dicam: sed principaliter que no. Inno. ⁊ hosti. vt ec. benefi. c. vno in fine.

a ¶ Alteri ecclesie. x. q. iij. vnio: ⁊ si sit alterius diocesis vnionē nō preiudicatur diocesano: de religio. domi. c. ij. ⁊ scripsi de priui. pastoralis.

b ¶ Dignitati. de preben. extirpande. §. qui vero.

Si vna ecclesia alteri[a] ecclesie seu dignitati[b] alicui vel prebēde[c] per episcopum[d] suo consentiente[e] capitulo vniatur[f]: aut religioso loco donetur[g]: ex eo ꝙ rector[h] ipsiꝰ ad hoc uocatus[i]. vel si vacabat[k] defensor[l] ei super hoc datus non extitit: nequaquaꝫ id poterit impugnari. ¶ Quod[m] si episcopus sui etiā capituli accedente consensu mense[n] sue: vel ipsi[o] capitulo[p] aliquam duxerit ecclesiam[q] vniendam hoc irritum esse decernimus[r] ⁊ inane: contraria quauis[s] consuetudine non obstante.

c ¶ Prebēde. vt in predi. §. q vo. ⁊. c. tit. exposuisti. ⁊ intellige per predi. decre. etiā de pbēda cathedralis ecclesie. non ob. j. pri. rñ. vt ibi dicam.

d ¶ Episcopum. de exces. plat. sicut vnire: vbi no. ino. ⁊ abbas post eū: ꝙ licet ad abbates spectent ecclesie pleno iur: tñ illas vnire non possunt: vel vnaꝫ alteri subijcere: cuꝫ hoc sit episcopale: per predi. decre. alle. etiā de cōsue. cū dilectꝰ. facit quod dicam. j. c. proxi. ⁊. j. de statu mo. ne in agro. §. ad hoc. vbi dicaꝫ an hoc pscribere possint.

e ¶ Consentiente. nō. est iste casus in quo sufficiat consilium. ⁊ hic reprobat qđ no. hostien. de his que fi. a prela. nouit. vbi dicit epm sine capitulo posse donare ecclesiam loco egenti ad substentationem ministrorum alle. de dona. ꝯsultationibus. Itē qꝛ facit quod dꝫ ꝓuidendo egentibꝰ ⁊ i h officiū suū exercet. xi. q. i. precipimus. ⁊. c. se. x. q. i. regenda. ⁊. c. se. xciij. dis. diaconi: ergo nō est locus ꝯdictioni: de prebē. extirpande. i. ⁊. ii. rñ. dicebat tamē ꝙ tutius erat ꝯsilium canonicorū requirere: sed ꝓut vides hic requiritur ꝯsensus ⁊ s'm hoc intellige pre. decre. sicut vnire. in prin. ⁊ de pui. tuaꝝ. in prin. etiā ipse hostien. co. ti. ca noscitur. ꝙ de ꝯsuetudine prescripta potest episcopo competere: vt sine consensu capituli possit conferre ecclesiam alteri ecclesie ad edificationem ⁊ contraria. co. ti. tua. ⁊. c. pastoralis. de dona. pastoralis. intelligit de iure cōi: ⁊ cū eps circa hoc indulgentiam vel prescriptionē non hꝫ: tñ consilium prescribi non potest scd'm eum. secus etiā dixit de voluntaria concessione que sine cā fieret ecclesie hñti congruā sustentationē. ar. i. q. ii. pastor. vel que fieret laico. sꝫ nō puto hoc prescriptibile ꝙ ēt in casu licito alienet prelatus sine consensu capituli. vt scripsi de dona. pastoralis. in fi. ⁊ facit finem huius capituli.

f ¶ Uniatur. de vnione satis no. ne se. va. c. i. xvi. q. i. ⁊ tpis.

g ¶ Donetur. hic iunge litteram. j. nequaquaꝫ id poterit impugnari: ⁊ fa. quod metus causa dilectus. ⁊ quod ibi notatur.

h ¶ Rector. de rectore ecclesie non de prelato cui subest ecclesia loquitur: cuius cōsensus requiri videtur. j. de sta. mo. c. i. §. ad hoc.

i ¶ Uocatus. non extitit: quod est. j. ⁊ rō huius sumitur de dona. ꝯsultationibus fit. n. talis vnio vel donatio sine piudicio rectoris vt ibi. dicebat ergo Inno. i decre. vt nrꝫ: ꝙ dignitas īstituta diminui nō poterat irreqsito illo cuiꝰ erat sine cause cognitiōe. no. tñ hostien. de exces. prela. sicut vnire. ꝙ eps ecclesias vnire n̄ poterat sine collaudatiōe vel ꝯsensu ambaꝝ ecclesiaꝝ. alle. e. ti. c. i. ⁊ de his q̄ fi. a pla. c. i. in hoc dicebat cū a papa differre: vt ibi scripsi: qđ hic reprobatur.

k ¶ Uacabat. approbat quod no. Inno. ⁊ hosti. vt eccle. bene. vt nr'm in fi. vbi tenent ecclesiam vacantem vniri ⁊ donari posse: sicut ⁊ dignitas vacans supprimi posset: de consti. cum accessissent. Contra ne se. va. ca. i. vbi se. va. non dissoluit vnio: eque igitur videretur ꝙ tunc fieri non posset. Sol. illud in epalibus sedibꝰ vel ibi papā principalius nouit: secunda ratione. s. notari posset de subita mutatione: ⁊ ꝙ ordinationem prius factam fecisset contemplatione persone tunc viuentis nunc defuncte: alias etiam vnionem episcopatuum facit mortuo altero episcopo: vt. xvi. q. i. ⁊ temporis.

l ¶ Defensor. videbatur ꝯtrium: qꝛ si res ecclesie vacantis ex cā dignitati donet oportet defensorem dari: vt co. ti. dudū. li. vi. est ergo hoc de casibus in qbus minus prohibet vbi maius pmittitur: potest eniꝫ ecclesia uacans dari sine defensore: vt hic: sed possessio vel res ecclesie nō. vt ibi: ⁊ est si. de elec. nemo deinceps. ti. vi. ⁊ quod no. de consue. cū dilectus. i. iiij. glo. de transla. c. vlt. in glo. pe. dicebat Inno. de elec. significasti. vt ibi scripsi super glo. ii. ꝙ episcopus ⁊ capitulum poterant aliquid statuere super beneficio vacante: ⁊ electus illud seruare tenebatur: alleg. decre. vt nostrum. quod intelligit ibi hostien. ex cā ⁊ ad tempus. sed ppetuum preiudicium non possent inferre dignitati vel rectorie ipsa sic manente: licet illam possent in totum tollere: de constitu. cuꝫ accessissent. vel religioso loco conferre: de dona. consultationibus. ⁊. c. pastoralis. ⁊ ad id quod dicitur qui potest totum potest ⁊ partem de offi. deleg. pastoralis. in prin. ff. de rei ven. que de tota. Respōdit hostien. ꝙ in totuꝫ conferri permittitur: vt diuinus cultus augeatur: de consti. ex parte. ⁊ vt partes sustententur: de preben. exposuisti. Permittitur etiam tolli qꝛ superflua vel onerosa. argu. lxviij. distin. corepiscopi: diminutio vel detractio denegatur: vt ecclesiastica beneficia in sua integritate pmaneāt: nisi ex causa magna: remittit ad decre. dudum. eo. titu. de preben. maioribus. ⁊. c. vacante: ex his patet ꝙ sepe quod minus videtur est maius eo respectu quo iui plus illi resistit ex causa.

m ¶ Quod si eps. qđ hic dr probabatur olim p. c. conquesti. xvi. q. iiij. ⁊ approbat qđ no. ibi Jo. i. §. pre. ⁊ qđ no. de dona. pastoralis: ⁊ reprobat qđ no. Inno. in dicto. c. vt nostrum: vt ec. bene. vbi tenebat ꝙ auctoritate capituli sui episcopꝰ poterat ecclesiam in suos vsus conuertere.

n ¶ Mense sue. vt dicebat Jo. in glo. prius alle. eps non potest auctorizare i facto proprio sicut nec economus. x. q. ii. hic vsus. l. si. nec tutor. ff. de au. tu. l. i. ⁊. l. pupillus: nec prelatus. de insti. ca. si. ⁊ idē de capitulo vt statim sequitur: quod etiam tenebat guil. in spe. de his que fiunt a prela. in fine: ⁊ facit qđ dixi post Inno. de cēsi. ꝓhibemus. super glo. ii. ⁊ no. qꝛ si nō valet vnio cum alter solus. s. eps vel capitulū auctorizat. in facto proprio fortius non valeret cum auctorizaret vterqꝫ: vt si cōmuniter mense episcopi ⁊ capituli per eos vnitur ecclesia: facit autem hec littera ad no. per hostiē. in summa. de deci. §. et vtrum. ver. xii. in fi. vbi tenet ꝙ ⁊ laicus habens decimam per antiquum feudū ab alia ecclesia nō pōt illam donare episcopo ne ipse episcopus auctorizet in facto proprio. Puto tñ ꝙ bene posset illaꝫ donare capitulo epali auctoritate epi: ⁊ est ratio: quia cum in casu illo sufficiat auctoritas episcopi. sine capitulo. ut in decre. cū apostolica. de his que fiunt a prela. nō pōt dici ꝙ capitulū eo casu auctorizet in facto ꝓprio: sꝫ in vnione vel datione ecclesie secus cum ibi cōsensus capituli sit necessarius: de his que fiunt a prelatis. tua. de dona. pastoralis. Itē facit pro ⁊ cōtra ad id qđ ipse hosti. no. de cōsti. cū accessissent: vbi tenet ꝙ dignitas nō confirmata per papam de ecclesia cathedrali tolli pōt p ipsiꝰ capitulū ex iusta cā ⁊ epo auctorizante: si bona epi ⁊ capituli sint diuisa: si vero essent cōia nōne auctorizaret eps in facto suo: sꝫ dic tunc recurrendum ad archiepiscopum vel ad papā: de iure patrona. nullꝰ videtur ꝙ cum iste non sit de casibus archiepiscopo reseruatis: qui no. de offi. ordi. pastoralis. ꝙ eo casu ⁊ isto de quo tex. loquitur ad papam sit necesse recurri.

o ¶ Ipsi. suo scilicet.

p ¶ Capitulo. cū capella curata donatur capitulo quis habeat eius curaꝫ vide qđ scripsi post hosti. de prebē. exposuisti. sup glo. iii. ⁊ eo. ti. cum nō ignores. in pn. ⁊ no. qꝛ singulari prebēde etiā maioris ecclesie potest vniri ecclesia per epm ⁊ capitulū: vt. s. pri. rñ. capitulo vero nō: vt hic: ⁊ rō sumit. xii. q. ii. qui manumittit: cū suis cōcor. qꝛ capitulū nō auctorizat in facto proprio: cum singulari prebende capituli vnitur ecclesia.

q ¶ Ecclesiam. declarari debuisset an sit idem in donatione quā facit eps capitulo suo de eo quod spectat ad mensam suam: quod no. hostiē. de his que fi. a pre. nouit: ⁊ ponit casum de epo abundante ⁊ capitulo egēte: ⁊ dicit ꝙ valet: inducit quod. s. dixi in glo. non est. dicit etiam quod non ob. iuramentum de non alienando cum non sit proprie alienare quod in dominio ecclesie retinetur. ff. de lega. ii. vnum ex familia. ⁊. l. imperator. §. fi. ⁊. l. sequen. dicit tamen ꝙ tutius esset ꝙ illud fieret superioris auctoritate: insti. de au. tu. in fi.

r ¶ Decernimus. licet ratio huius iuris sit antiqua: forte noluit comprehendere preterita: ⁊ est si. de postul. c. vno. li. vi. sed cōtra hoc facit littera sequens que consuetudinem damnat: cōsuetudo vero notat tempus precedens: ergo videtur preterita respicere.

s ¶ Quauis. s. ēt cuius contrarij vel initij non sit memoria: damnat ergo hec ꝯsuetudo ꝙ quis auctorizet in ꝓprio. alibi ꝙ quis sit iudex appellationis a se interiecte: de consuetudi. c. ii. lib. vi.

Rubrica De rerū permutatione.

¶ Clemens quintus in cōcilio viennensi.

¶ Collatio de beneficijs cā pmutationis vacātibus facta alijs quā permutantibus non tenet. h. dicit Joannes an.

Ne cōcessione iuris vtētibus[t] presertiꝫ circa spūalia illudatur[u]. Si beneficia[x] ex cā[y] permutationis aliqbus resignata alijs quaꝫ ipsis pmutare volentibus[z] conferantur[τ]:

Ne concessione. Se summat ponens ius nouum: ⁊ equissimum premissa ratione decidens casum dubium ibi: si beneficia. ⁊ determinat decretalem inter cetera. de prebē. ⁊. s. eodem titulo cum vniuersorum.

t ¶ Utentibus. p hanc litterā dico decre. hanc locum habere vbi in fraudē expectantiū fieret pmutatio: cū illi non vtantur ꝯcessione iuris: sꝫ ius fraudent. eo. ti. c. vno. li. vi. de renun. c. vlti. eo. lib.

u ¶ Illudat. cōcor. de. i. s. de renun. c. vno. ⁊ ibi concor.

x ¶ Beneficia. includit etiam hospitalia ⁊ loca similia que permutari pñt his casibus quibus in beneficium conceduntur: qui habent. j. de reli. do. quia contingit. §. vt autem. illa vero que non conceduntur in beneficium non videntur posse cum beneficijs permutari: cum beneficiorum ad inuicem permutatio fieri debeat.

y ¶ Ex causa. bene ergo lꝫ renuncianti in actu renunciationis hoc exprimere qđ renunciat permutationis causa: ⁊ dato ꝙ hoc non exprimatur satis est ꝙ constet ex coniecturis vel prius actis.

z ¶ Uolentibus. ergo tractatus permutationis inter partes procedere pōt: tamen ipsa permutatio expeditur superioris officio: ⁊ vide quod scripsi supra eodem. quesitum.

τ ¶ Conferantur. per illos in quorum manibus fiebat resignatio: vel per alios collatores. Hoc tamen scias ꝙ episcoporum est permutare: vel permutationibus auctoritatem prestare: ⁊ non inferiorum: vt no. hostien. in summa eiusdem ti. §. quis potest. versi. ⁊ nunquid: ⁊ dixi. s. eo. quesitum cum enim conciliū turonen. prohibet permutationem: ꝯtra id non dispensat nisi cui permissum est: ⁊ idē archi. eo. ti. c. vno. li. vi. ⁊ facit qđ not. s.